

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Název školy	Gymnázium, Šternberk, Horní nám. 5
Číslo projektu	CZ.1.07/1.5.00/34.0218CZ.
Šablona	I/2 Inovace a zkvalitnění výuky směřující k rozvoji čtenářské gramotnosti
Označení materiálu	VY_12_INOVACE_Pap6
Vypracoval(a), Dne	Mgr.Petr Papica, 1.9. 2013
Ověřeno (datum)	5.10.2013
Předmět	Český jazyk
Třída	3.A
Téma hodiny	Francouzská literatura
Druh materiálu	Pracovní list
Anotace	Čtení z knihy J.Giona s otázkami k pochopení textu.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

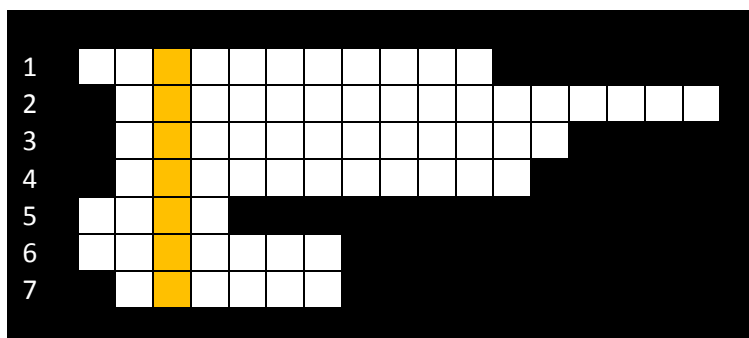

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

1. Belgický dramatik píšící francouzsky, nositel NC za literaturu z roku 1911.
2. Literární a filozofický směr dvacátého století (představitelé J.P.Sartre, A.Camus)
3. Umělecký směr první poloviny dvacátého století, který vznikl ve Francii v roce 1924.
4. Francouzský básník a dramatik, autor proslulého Pásma.
5. Belgický zpívající básník píšící francouzsky.
6. Francouzský prozaik, nositel NC za literaturu z roku 1915.
7. Hrdina divadelní hry E.Rostanda.

OTÁZKY A ÚKOLY K TEXTU

1. V tajence by mělo vyjít jméno francouzského autora. Přečti si úryvky a napiš, co má J.Giono společného s tímto autorem.
2. Zařaď liona do francouzské prózy druhé poloviny dvacátého století.
3. Zjisti, kdy byla kniha zfilmována a kdo je režisérem filmu.
4. Vyhledej tři další autory francouzské literatury druhé poloviny dvacátého století a uveď u každého dvě knihy.
5. Vyhledej další knihu J.Giona.
6. Urči, kdo je vypravěčem úryvků a celé knihy.
7. Popiš slovní zásobu úryvků.
8. Urči, jaké postavy vystupují v úryvcích.
9. Pokus se postavy vystupující v úryvcích charakterizovat.
10. Urči literární druh a charakterizuj ho na následujícím úryvku 2.
11. Popiš členění textu v úryvku 1.
12. Časově zařaď oba úryvky.
13. Uveď, jaké může být poselství obsažené v obou úryvcích.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

OTÁZKY A ÚKOLY K PŘEČTENÍ CELÉ KNIHY

1. Urči, jaká je spojitost mezi úryvkem číslo 1 a zbytkem knihy.
2. Urči, ze které části knihy jsou úryvky 1 a 2.
3. Uveď, jaké časové období je zobrazeno v celé knize.
4. Uveď, z jakého důvodu sázel E. Bouffier stromy.
5. Uveď, jaká zvířata choval E. Bouffier.

Ukázka 1

Domácnost měl v pořádku, nádobí bylo umyté, podlaha zametená, puška vyčištěná a na ohni se vařila voda. V té chvíli jsem si všiml, že je pastýř čerstvě oholen. Všechny knoflíky měl pevně přišité. Šaty měl tak pečlivě vyspravené, že správký nebylo vidět.

Rozdělil se semnou o polévku. Ale když jsem mu potom nabídl pytlík s tabákem, řekl mi, že nekouří. Jeho pes byl stejně mlčenlivý jako on. Byl přátelský, ale nijak neloudil o mou přízeň.

Hned jsme se dohodli, že tam přenocuji. Do nejbližší vesnice bylo víc než půldruhého dne chůze. A mimoto jsem znal velice dobře ráz osamocených vesnic ve zdejších kraji. Čtyři nebo pět je jich roztroušeno na úbočích kopců, jedna daleko od druhé, obklopeny světlým dubovým mlázím. A jsou až na konci sjízdných cest.

Bydlí tam dřevorubci a pálí dřevěné uhlí. Život je tam těžký. Rodiny žijí natěsnané jedna k druhé. Podnebí je neobyčejně drsné, v létě i v zimě. Ta odloučenost obyvatele vydražďuje k sobectví. Nerozumná ctižádost se vybičovává v neustálou touhu uniknout odtud.

Muži jezdí do města s náklady uhlí a potom se zase vrací. Neustálé střídání naděje a zklamání ničí i ty nejspolehlivější vlastnosti. Ženy jsou plné záští. Konkuruje se ve všem. Stejně tak v prodeji uhlí jako v získání místa v lavici v kostele. Navzájem se překonávají v ctnostech, ale soupeří i v neřestech. Všude se neustále potýká ctnost a neřest. A také vítr nepřestává dráždit nervy. Dochází přímo k epidemiím sebevražd a mnoho je i případů šílenství, téměř vždycky končících vraždou.

Pastýř nekouřil, ale šel pro pytlík a vysypal na stůl spoustu žaludů. Kouřil jsem dýmku a nabídl jsem se, že mu budu pomáhat. Odpověděl, že to je jeho záležitost. A skutečně: když jsem viděl, jak pečlivě to dělá, nenaléhal jsem. To byl náš celý rozhovor. Když dal stranou hromadu dobrých a dost velkých žaludů, odpočítal hromádky po deseti. Vyřadil ještě malé žaludy nebo ty, které byly trochu rozpuklé. Prohlížel je totiž velice důkladně. A jakmile měl před sebou sto bezvadných žaludů, nechal toho a šli jsme spát.

Společnost toho muže přinášela klid. Na druhý den jsem ho požádal, aby mi dovolil u něho celý den odpočívat. Pokládal to za samozřejmé. Přesněji řečeno měl jsem dojem, že ho nic nemůže rušit. Ten odpočinek nebyl pro mne nijak nezbytný, ale byl jsem plný zvědavosti a chtěl jsem se toho dozvědět víc. Pastýř vypustil stádo a zavedl je na pastvu. Než odešel, namočil do vody ve vědru pytlík s pečlivě vybranými a odpočítanými žaludy.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Všiml jsem si, že místo hole nesl železnou tyč, asi půldruhého metru dlouhou. Předstíral jsem, že se procházím, abych si odpočal, a šel jsem rovnoběžně s jeho cestou. Pastva ovcí byla dole v úžlabině. Malé stádo pastýř přenechal dohledu psa a šel vzhůru k místu, kde jsem stál. Obával jsem se, že mi přichází vytknout, že jsem vtíravý. Ale vůbec ne. Vedla tudy jeho cesta a vyzval mě, abych ho doprovodil, pokud nemám nic lepšího na práci. Vystoupil ještě dvě stě metrů na kopec.

Ukázka 2

Od roku 1920 jsem vždycky aspoň jednou za rok navštěvoval Elzéarda Bouffiera. Nikdy jsem neviděl, že by polevil ani že by zapochyboval. A přece kdoví, zda tam i Bůh nepomáhá. Nepočítal jsem jeho zklamání. Ale snadno si představíme, měl-li dosáhnout takového úspěchu, že musel překonat i četné strasti. Aby zajistil vítězství takovému zaujetí, musel se potýkat s beznadějí. Za celý rok nasázel buky. Těm se dařilo ještě líp než dubům.

Abychom měli o tak výjimečné povaze téměř přesnou představu, nesmíme zapomenout, že se vyvíjela v naprosté samotě. V tak velké samotě, že si ke konci života odvykl mluvit. Nebo snad to nepokládal za nutné?

V roce 1933 ho navštívil užaslý hajný. Ten zaměstnanec mu úředně oznámil příkaz, že nesmí venku rozdělovat oheň. Mohlo by to totiž ohrozit růst tohoto „přírodního“ lesa.

A naivní hajný prohlásil, že je vidět, jak les roste sám od sebe. V tu dobu Elzéard Bouffier chodil sázet buky dvanáct kilometrů od domu, kde bydlel. Aby nemusel chodit tam a zase zpět, vždyť mu bylo tehdy už sedmdesát pět let, zamýšlel postavit si z kamene chatu přímo na místě, kde stromy sázel. Uskutečnil to o tok později.

V roce 1935 si přišla prohlédnout ten „přírodní“ les opravdová úřední komise. Přišel vysoký představitel správy vod a lesů, poslanec a technici. Měli mnoho zbytečných řečí. Rozhodli, že se musí něco udělat, ale neudělali nic. Došlo však k jednomu užitečnému rozhodnutí: les byl dán pod ochranu státu a nesmělo se tam pálit uhlí. Bylo přece nemožné, aby takový krása těch mladých stromů v plné síle někoho nepodmanila. I poslance uvedla v nadšení.

Měl jsem přítele mezi vedoucími lesníky. Byl v té delegaci. Vysvětlil jsem mu, v čem spočívá ta záhada. V dalším týdnu jsme šli oba za Elzéardem Bouffierem. Našli jsme ho v pilné práci, dvacet kilometrů od místa, kam přišla inspekce.

Vedoucí lesník nebyl nadarmo mým přítelem. Dovedl tu práci ocenit a dokázal mlčet. Nabídl jsem jim pak vajíčka, která jsem vzal s sebou. Rozdělili jsme jídlo na tři díly a několik hodin jsme mlčky pozorovali krajinu.

V místech, odkud jsme přišli, rostly stromy šest a sedm metrů vysoké. Vzpomínal jsem, jak vypadal kraj v roce 1913. Byla tam tehdy pustina. Pokojná a pravidelná práce, svěží vzduch v kopcích, skromnost a zvlášť duševní vyrovnanost daly tomuto starci téměř okázalé zdraví. Říkal jsem si, na kolika hektarech ještě asi stromy zasází.

Něž můj přítel odjel, jen krátce připomenul některé dřeviny, pro které se mu zde půda zdála vhodná. Ale nijak nenaléhal. „To proto,“ řekl mi potom, „že ta dobrá duše toho ví o tom víc než já.“ Když jsme šli asi hodinu, po kteroužto dobu přemýšlel, dodal: „Ví o tom víc než všichni ostatní. Objevil znamenitý prostředek, jak být šťastný!“

Zásluhou vedoucího byl chráněn nejen les, ale i štěstí Elzéarda Bouffiera. Pro ochranu určil tři hajné a byl k nim tak přísný, že zůstávali lhostejní k jakýmkoli úplatkům, kdyby jim je dřevorubci nabídli.

Dílo bylo vážně ohroženo za války 1939.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

GIONO, Jean. *Muž, který sázel stromy*. Vyd. 4., V překladu Jiřího Reynka a v Literární čajovně Suzanne Renaud 1. Překlad Jiří Reynek. Ilustrace Pavel Čech. V Havlíčkově Brodě: Literární čajovna Suzanne Renaud, 2006, 88 s. ISBN 80-866-5307-2.